

64478

Repertoriumnummer 2014/14283
Datum van uitspraak 22 september 2014
Rolnummer 2013/AR/1951

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Inbreuken op de wet van 31 augustus 1998 betreffende de rechtsbescherming van databanken;

Namaak I

Hof van beroep Gent

Arrest

zevende kamer
burgerlijke zaken

Aangeboden op 24 SEP. 2014
Niet te registreren Anja WILLEMS Adviseur a.i.

COVER 01-00000034012-0001-0016-01-01-1

64479

2013/AR/1951 - In de zaak van:

1.

2. **ROLAND FERTILIZER TECHNOLOGY V.O.F.**,

3. _____

appellanten, hebbende als raadsman mr. PHILIPSEN Geert, advocaat te 2018 ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 27,

tegen

UHDE FERTILIZER TECHNOLOGY B.V., met maatschappelijke zetel te 6042 NW ROERMOND
(NEDERLAND), Noordhoven 19, ingeschreven in het Nederlands Handelsregister onder
nummer 34232315 0000,

geïntimeerde, hebbende als raadsman mr. VERHOESTRAETE Florence, advocaat te 1000
BRUSSEL, Terhulpesteenweg 120,

wijst het hof het volgend arrest:

I Bestreden beslissing – Rechtspleging in hoger beroep

1.

Het hoger beroep is ingesteld bij verzoekschrift van 11 juli 2013 tegen het vonnis van 10 juni
2013 van de rechtbank van eerste aanleg te Gent, eerste kamer.

Het is tijdig en regelmatig naar de vorm. Een akte van betekening wordt niet voorgelegd.
Evenmin wordt er voorgehouden dat het vonnis betekend werd.

2.

Het Hof heeft artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in
gerechtszaken in acht genomen.

De procedure gebeurde op tegenspraak. Partijen zijn gehoord op de openbare terechtzitting
van 23 juni 2014. Het hof nam kennis van de overtuigings- en procedurestukken.

64480

II Situering van de betwisting

3.

De bv UHDE Fertilizer Technology (hierna "UFT") argumenteert dat de drie appellanten twee databanken van haar geheel of gedeeltelijk gekopieerd hebben en bovendien de vertrouwelijke informatie die erin vervat zat, doorgegeven te hebben aan een Chinese concurrent van haar, HoFung Technology (hierna ook "HFT").

De eerste databank bevat een inventarisatie en selectie van sproeiers. De tweede bevat een inventarisatie en selectie van criteria voor gebruik van de geselecteerde sproeier met het effectief te gebruiken middel.

, tweede appellant, was persoonlijk en als zaakvoerder van de VOF Roland Fertilizer Technology (hierna "RFT"), gehouden door een Services Agreement met UFT. Volgens UFT werden de kopieën gemaakt en de gegevens doorgegeven tijdens de duur van deze overeenkomst.

De heer had een band met Yara. Yara gaf haar vinding met betrekking tot de sproeiers en / of bemesting in licentie aan UFT.

In deze zaak werd op 11 mei 2010 op verzoek van UFT bij de appellanten een beschrijvend bewarend beslag inzake namaak gelegd, dat aanleiding gaf tot een deskundig verslag van 14 juni 2010.

Met een dagvaarding van 14 juli 2010 is UFT de huidige procedure ten gronde gestart.

4.

De eerste rechter bevestigde dat de Schlick en SIPP Sprayer Test Databanken van UFT in aanmerking komen voor bescherming krachtens de Wet van 31 augustus 1998 betreffende de rechtsbescherming van databanken en dat appellanten de rechten van UFT met betrekking tot deze databanken maar ook de op hen rustende vertrouwelijkheidsplicht hebben geschonden door e-mails, documenten en databanken of delen daarvan aan derden, waaronder Hofung Technology, over te maken.

Aan appellanten werd het bevel opgelegd een einde te stellen aan deze inbreuken, op straffe van een dwangsom van 50.000 EUR per vastgestelde inbreuk en per dag vertraging om hieraan gevolg te geven, met een maximum 500.000 EUR. De eerste rechter kende bovendien een schadevergoeding toe aan UFT ten belope van 66.000 EUR en beval de publicatie van het vonnis in twee gespecialiseerde tijdschriften.

64481

III Grieven – Voorwerp van het hoger beroep

5.

Met vijf grieven tekenen de heer RFT en de heer I hoger beroep aan.

Ten eerste zijn de voorwaarden voor bescherming van het sui generis recht op een databank niet vervuld, in tegenstelling tot wat de eerste rechter oordeelde.

In de tweede plaats is er geen bewijs van een inbreuk op het sui generis databankrecht. Enkel de overname van het geheel of een substantieel deel van een databank kan aanleiding geven tot een inbreuk op het sui generis recht. De documenten op basis waarvan de eerste rechter besloot dat er een inbreuk was, vormen geen onderdeel van een databank.

In derde instantie kon en mocht de eerste rechter geen inbreuk op "de vertrouwelijkheid" vaststellen. Er bestaat geen "algemene plicht tot vertrouwelijkheid". Contractueel was geen vertrouwelijkheid bedongen. Hoe dan ook had de eerste rechter geen rechtsmacht om over de overeenkomst tussen de respectieve partijen te oordelen.

Als vierde grief werpen appellanten op dat er geen bewijs is van de schade die UFT beweert geleden te hebben.

Ten vijfde en ten laatste is het stakingsbevel te ruim geformuleerd en om die reden niet uitvoerbaar. Voor de publicatie van het vonnis zien appellanten geen reden.

Appellanten vorderen het vonnis a quo te hervormen, opnieuw te oordelen en de oorspronkelijke vordering van geïntimeerde als ongegrond af te wijzen.

6.

UFT vraagt het bestreden vonnis te bevestigen.

64482

IV De gronden van de beslissing en het antwoord op de middelen van de partijen*Toepassing van de Wet Rechtsbescherming Databanken*

7.

Er is geen echte betwisting dat UFT over de twee databanken beschikt, die geheel of gedeeltelijk gekopieerd werden, al wijzen de appellanten er wel op dat de stukken 1 en 1bis van het dossier van geïntimeerde bewerkte stukken zijn. Het Hof is van oordeel dat voldoende bewezen is dat er sprake is van databanken.

8.

De eerste vraag is of de databanken van UFT in aanmerking komen voor de sui generis bescherming op grond van artikel 3 van de Wet van 31 augustus 1998 houdende omzetting in Belgisch recht van de Europese richtlijn van 11 maart 1996 betreffende de rechtsbescherming van databanken (B.S., 14 november 1998), zoals achteraf gewijzigd en nog van toepassing op deze zaak (hierna de Wet Rechtsbescherming Databanken).

Het Hof beantwoordt deze vraag bevestigend.

Artikel 3, eerste en tweede lid van de Wet Rechtsbescherming Databanken bepaalt dat het recht van de producenten van databanken van toepassing is op databanken in ongeacht welke vorm, waarvan de verkrijging, de controle of de presentatie van de inhoud in kwalitatief of kwantitatief opzicht getuigt van een substantiële investering.

Het recht van de producenten van databanken geldt ongeacht enige andere vorm van bescherming van databanken of van de inhoud ervan door het auteursrecht dan wel door andere rechten en laten de bestaande rechten op de werken, de gegevens of andere elementen opgenomen in de databank onverlet.

Eén van de wettelijke voorwaarden voor bescherming is dat er een substantiële investering gebeurd is voor het verkrijgen, de controle of de presentatie van de inhoud.

De omstandigheid dat de samenstelling van een databank samenhangt met de uitoefening van een hoofdactiviteit in het kader waarvan de samensteller van de databank tevens degene is die de in de databank opgenomen elementen heeft gecreëerd, sluit niet als zodanig uit dat deze persoon aanspraak kan maken op de bescherming die het sui-generis recht biedt, op voorwaarde dat hij aantoont dat de verkrijging van deze elementen of de controle dan wel de presentatie daarvan een in kwantitatief dan wel kwalitatief opzicht substantiële investering heeft gevegd, los van de middelen die voor het creëren van deze elementen zijn aangewend. (H.v.J. 9 november 2004, nr. C-444/02 (Fixtures Marketing / OPAP), r.o. 45, www.curia.eu.int; H.v.J. 9 november 2004, nr. C-46/02 (Fixtures Marketing / Oy Veikkaus), r.o. 39, www.curia.eu.int; H.v.J. 9 november 2004, nr. C-338/02 (Fixtures Marketing / Svenska Spel), r.o. 29, www.curia.eu.int; H.v.J. 9 november 2004, nr. C-203/02

64483

(British Horseracing Board / William Hill), r.o. 35, www.curia.eu.int; zie ook VANHEES, H., "Art. 1-3 Wet 31 augustus 1998 [Juridische bescherming van databanken]" in X., Handels- en economisch recht. Commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, IX. Intellectuele eigendom, A. Auteursrecht, Art. 1-1 - Art. 3-15 (26 p.))

Ook al vereisen het opzoeken van gegevens en het controleren van de juistheid daarvan op het moment van de samenstelling van de databank in beginsel niet dat de samensteller van deze databank bijzondere middelen aanwendt, aangezien het gaat om gegevens die hij heeft gecreëerd en die ter zijner beschikking staan, dan neemt dit toch niet weg dat het verzamelen van deze gegevens, de systematische of methodische ordening ervan in de databank, de organisatie van de afzonderlijke toegankelijkheid en de controle van de juistheid gedurende de hele periode waarin de databank functioneert, kunnen nopen tot een in kwantitatief en/of kwalitatief opzicht substantiële investering.

(H.v.J. 9 november 2004, nr. C-444/02 (Fixtures Marketing / OPAP), r.o. 46, www.curia.eu.int; H.v.J. 9 november 2004, nr. C-46/02 (Fixtures Marketing / Oy Veikkaus), r.o. 40, www.curia.eu.int; H.v.J. 9 november 2004, nr. C-338/02 (Fixtures Marketing / Svenska Spel), r.o. 30, www.curia.eu.int; H.v.J. 9 november 2004, nr. C-203/02 (British Horseracing Board / William Hill), r.o. 36, www.curia.eu.int; VANHEES, H., "Art. 1-3 Wet 31 augustus 1998 [Juridische bescherming van databanken]", loc.cit.)

UFT toont naar genoegen van recht aan dat zij belangrijke investeringen deed voor de presentatie van de inhoud van de beide databanken. Zo werden de resultaten van de metingen bijeen gebracht in andere structuren. Een overzicht van alle verrichte testen, werden per datum van de test en per type sproeier opgenomen. Er werden diagrammen per parameter toegevoegd met de vergelijking van de verschillende sproeiers op basis van de respectievelijke testgegevens tegenover de betreffende parameters. Er is dus sprake van meer dan het oplijsten van testresultaten, die in het kader van de activiteiten van UFT bekomen werden. Zelfs zonder cijfergegevens over de kost of de tijd nodig voor het bekomen van deze presentatie staat voldoende vast dat hiervoor een substantiële investering gedaan werd door UFT. UFT toont aan dat zij aanzienlijke middelen ingezet heeft voor het omzetten van de ruwe gegevens in een echte databank. De metingen en testen werden verwerkt, gecontroleerd, vergeleken en geordend volgens bepaalde criteria, wat substantieel inzet en tijd gevergd heeft.

9.

De volgende vraag is of RFT en/of de heer _____ en/of de heer _____ het sui generis recht op de twee databanken van UFT geschonden hebben.

Producenten van databanken hebben het recht de opvraging en/of het hergebruik van het geheel of van een in kwalitatief of kwantitatief opzicht substantieel deel van de inhoud van hun databanken te verbieden.

PAGE 01-00000034012-0006-0016-01-01-4

64484

Herhaald en systematisch opvragen en/of hergebruiken van niet-substantiële delen van de inhoud van de databank zijn niet toegestaan indien zij strijdig zijn met een normale exploitatie van die databank of zij ongerechtvaardigde schade toebrengen aan de rechtmatige belangen van de producent van de databank. (artikel 4, lid 1 en 2 Wet Rechtsbescherming Databanken).

10.

UFT legt geen rechtstreeks bewijs voor van de kopie die één of meer appellanten zouden gemaakt hebben van haar databanken of van een gedeelte ervan. De aangestelde deskundige tot beslag inzake namaak heeft de databanken als zodanig of stukken eruit niet aangetroffen bij één der appellanten.

Het meest rechtstreekse bewijs van een inbreuk wordt geleverd door het feit dat de aangestelde deskundige inzake beslag inzake namaak op de laptop HP Compaq en op de laptop Dell van de heer een aantal bestanden aangetroffen heeft die naar naam en/of inhoud gelijk zijn aan of een grote gelijkenis vertonen met de databanken van UFT (zie rubrieken 4.5.5.2 en 3 van het deskundigenverslag en zie ook de eindconclusie op p. 59 van het deskundigenverslag).

De exacte omvang van het kopiëren kan dus kwalitatief, noch kwantitatief bepaald worden. Het Hof meent evenwel dat aan de voorwaarden van zowel artikel 4, lid 1 als van 4 lid 2 Wet Rechtsbescherming Databanken voldaan is.

11.

Een rechtstreeks bewijs van de inbreuk is hoe dan ook rechtens niet vereist. Het bewijs van de inbreuk kan ook met andere middelen, zoals de inhoud van e-mails, bewezen worden.

De deskundige vond e-mail verkeer terug tussen appellanten en een Chinese concurrent van UFT, HoFung Technology.

Terecht heeft de eerste rechter uit het mailverkeer afgeleid dat bewezen is dat de databanken, minstens delen ervan, gekopieerd werden zonder het medeweten, laat staan de instemming van UFT en bovendien aan HFT overgemaakt werden, door elk van de drie appellanten.

12.

Zo is er de e-mail van de heer (van HFT) van 21 mei 2009 aan (deskundigenverslag, punt 4.3.2 G en bijlage 13 bij het verslag).

64485

Daarin is geschreven:

"We prepared a new set of data tables, so that keep [sic] the difference with the one of Uhde's, we hope you can check it and give us some suggestion in the form and format" (we hebben een nieuwe set van gegevenstabellen klaar gemaakt, om de verschillen met die van Uhde te bewaren, we hopen dat u die kan nakijken en enkele suggesties geven over de vorm en de opmaak" - letterlijke vertaling van het Hof).

HoFung Technology moet de tabellen van UFT gezien hebben om tabellen te kunnen maken, die er verschillend uitzien van die van UFT. Dit is geen veronderstelling. Er is geen andere verklaring van deze mail voorhanden. Die tabellen vormen substantiële onderdelen van de databanken. Bovendien vraagt HoFung Technology aan [redacted] en RFT om advies te verstrekken omtrent de vorm en opmaak van de tabellen met gegevens, die gemaakt werden, om te verschillen van die van Uhde. [redacted] en RFT helpen er aldus over te waken dat het zo weinig mogelijk opvalt dat de databanken zonder toestemming van de rechthebbende gekopieerd werden en dit zonder toestemming en met een ongeoorloofd doeleinde. Ook dit is geen veronderstelling, maar de enige plausibele verklaring voor de e-mail.

De e-mail van 22 mei 2009 van [redacted] aan [redacted] waaronder de hiervoor geciteerde mail gekopieerd is, luidt als volgt:

"Ze hebben nu toch duidelijk begrepen dat de copy paste tijd voorbij is".

Hieruit wordt afgeleid dat er in het verleden wel aan "copy paste" (kopiëren en plakken) gedaan werd. Hieruit blijkt bovendien dat de databanken zelf, minstens belangrijke delen ervan overgemaakt werden aan HoFung Technology. Het argument van appellanten dat UFT op oneigenlijke wijze probeert bescherming te bekomen voor de "diverse niet beschermde en waarschijnlijk veelal niet beschermbare elementen uit de inhoud ervan" (p. 17 van de syntheseconclusie van de appellanten in hoger beroep) mist feitelijke grondslag.

Voor zoveel als nog nodig, verwijst het Hof nog naar de pagina's 58 en 59 van het deskundigenverslag, randnummers 3 en 4, waarin e-mails besproken worden, waaruit het Hof afleidt dat er een schending van artikel 4 van de Wet Rechtsbescherming Databanken geweest is door [redacted] zowel persoonlijk als in zijn hoedanigheid van zaakvoerder van RFT.

13.

Ook het kopiëren door de heer Antonus is bewezen. De e-mail van 12 januari 2009 (bijlage 9 van het deskundigenverslag) van [redacted] aan [redacted] heeft als onderwerp "FW: Prospect" en handelt over informatie afkomstig uit de twee databanken.

De inhoud van deze mail, als einde van een uitwisseling van berichten, zegt voldoende.

PAGE 01-00000034012-0008-0016-01-01-4

64486

Onderaan deze mail staan eerdere e-mails afkomstig van en gericht aan HuFong Technology (HFT). Daarin staat onder meer *"HFT is interested to get involved or is it too tricky (I think the client has still contact with UFT)? (...)"* (HFT is geïnteresseerd om betrokken te worden of is dit te slinks? (ik denk dat de klant nog contact heeft met UFT)? - vertaling van het Hof).

Daarop volgt:

"Officially, we can do without any problem. We don't care anymore about UFT now. Legally, UFT can do nothing about us. We have also got few patents for urea granulation in China now. We like to extend our business outside China. ... Roland cannot stand in front because of personal reasons. But HFT can. (...) - (sic)". (Officieel kunnen we het zonder enig probleem doen. UFT heeft geen belang meer voor ons. Juridisch kan UFT ons niets doen. We hebben nu ook enkele octrooien voor urea granulering in China. We zouden graag onze zaken buiten China uitbreiden. Roland kan om persoonlijke redenen niet naar voren treden. Maar HFT kan dat wel) (eigen vertaling van het Hof).

Als [redacted] kennis krijgt van deze berichten schrijft hij aan [redacted] *Ben je al thuis?*

Dit begint in mijn bescheiden opinie een beetje "tricky" te worden als jij nog verder wil met onze [redacted] als HFT iets gaat foefelen met spoeiers enz, zal men dan niet op de eerste plaats aan jou denken als "de bron van informatie", en op een of andere manier zal dat toch aan UFT oren komen (Uhde heeft de Incitec granulatie gebouwd). Misschien is de timing ongelukkig, nu Hofung bij UHT toch zo in de spotlights staat [redacted] heeft nog eens gebeld met de mededeling dat de website van Wuhan Design Institute volstaat van Chinese granulaties met Hofung licentie - ik heb mij maar volledig onwetend gehouden). (...)"

Al deze correspondentie toont voldoende aan dat de beide databanken van UFT, minstens substantiële delen ervan, door de drie appellanten zonder toestemming gekopieerd werden en vervolgens gedeeld werden met derden. Artikel 4 van de Wet Rechtsbescherming Databanken is geschonden.

14.

Tenslotte acht het Hof de inbreuk door RFT ook bewezen. Roland Fertilizer Technology is een VOF, met [redacted] als vennoot en als de leidende figuur in de vennootschap. Via RFT verleende [redacted] diensten aan UFT. Beide zijn te vereenzelvigen wat deze zaak betreft. Het is niet omdat [redacted] zorgvuldig geprobeerd heeft de activiteiten van RFT en hemzelf met HoFung verborgen te houden dat er ten aanzien van RFT geen bewijs is. Door de feitelijke vereenzelving en door de wijze waarop de overeenkomst met UFT uitgevoerd werd en gehandeld werd met HoFung, is de inbreuk door RFT voldoende bewezen.

64487

15.

Appellanten hebben bijgevolg de databanken, minstens substantiële delen ervan, gekopieerd zonder medeweten of toestemming van UFT en doorgegeven aan HFT.

Met toepassing van artikel 4, lid 1 Wet Rechtsbescherming Databanken kan UFT de opvraging en het hergebruik verbieden. Zij kan dit verbod via gerechtelijke weg laten afdwingen. Dit onderdeel van de vordering is gegrond.

Gesteld dat appellanten zich beperkt zouden hebben tot het kopiëren van niet-substantiële delen van de inhoud van de databanken, dan nog is er sprake van herhaald en systematisch opvragen en hergebruiken ervan, wat niet toegestaan is, indien dit strijdig is met een normale exploitatie van die databank of zij ongerechtvaardigde schade toebrengen aan de rechtmatige belangen van de producent van de databank.

Het opvragen en hergebruik door de appellanten van de twee databanken is strijdig met een normale exploitatie van de databanken, nu de investering zonder enige vergoeding aan UFT aan een concurrent overgemaakt werd. Dit behoort niet tot de normale exploitatie van een databank. Bovendien zijn de rechtmatige handelsbelangen van UFT door deze handelswijze geschaad.

Toepassing van artikel 1382 B.W.

16.

Hiervoor werd vastgesteld dat de appellanten de databanken wederrechtelijk geheel of gedeeltelijk opvroegen en hergebruikten door ze over te maken aan HFT in China (toepassing van artikel 4 van de Wet Rechtsbescherming Databanken).

De partijen argumenteren niet dat de schending van het sui generis recht op de databanken ook een fout zou vormen in de zin van artikel 1382 B.W., te onderscheiden van de contractuele fout (vgl. Cass. 7 oktober 2010, www.cass.be). Nu dit middel niet ingeroepen wordt, neemt het Hof aan dat de partijen dit van hun betwisting hebben uitgesloten.

17.

UFT beroept zich op een onterechte vrijgave van vertrouwelijke informatie door appellanten. Zij vorderen een geldelijke schadevergoeding, een staking van de inbreuken en een publicatie van het bestreden vonnis.

64488

18.

De vordering tegen RFT is op de overeenkomst tussen UFT en haar gebaseerd.

"Service Provider [RFT] shall treat all information of UFT he either receives from UFT or which he becomes aware of during the performance of the Services (Confidential Information) as confidential and no disclosure shall be made by Service Provider [RFT] except only to the extent necessary in connection with the performance of this Agreement. Service Provider [RFT] shall take all reasonable precautions to ensure that he treats such information in a confidential manner". (De dienstverlener zal alle informatie van UFT die hij ofwel van UFT ontvangt of waar hij tijdens het leveren van de Diensten kennis van krijgt (Vertrouwelijke Informatie) als vertrouwelijk behandelen en niet onthullen tenzij dit nodig zou zijn voor de uitvoering van deze Overeenkomst. De dienstverlener zal alle redelijke voorzorgen nemen om ervoor te zorgen dat hij dergelijke informatie vertrouwelijk behandelt - vertaling van het Hof).

Geen der partijen betwist dat er een geding aanhangig is voor de Nederlandse rechter over de beweerde schending van artikel 7 van het Services Agreement dat RFT met UFT afsloot (stuk 2 van het dossier van geïntimeerde).

De eerste rechter en het Hof beschikken derhalve niet over de vereiste rechtsmacht om te oordelen over een mogelijke schending door RFT van dit onderdeel van de overeenkomst. Ook dit heeft de eerste rechter terecht geoordeeld.

Nu geen fout en geen schade los van de eventuele contractuele fout en schade in hoofde van RFT ingeroepen en aangetoond worden, heeft dit rechtsgevolgen voor de in hoofde van RFT gevorderde schadevergoeding. Dit deel van de vordering is ongegrond.

19.

Knowhow, waarop UFT eigendomsrechten kan laten gelden, die het recht op kopiëren inkort, wordt overeenkomstig artikel 1, i van de EG-verordening nr. 772/2004 en artikel 39, 2 van het TRIPS als volgt gedefinieerd: *"een geheel van niet-geoctrooieerde praktische kennis die voortvloeit uit ervaring en onderzoek en die (1) geheim is, dat wil zeggen – globaal dan wel in de juiste samenstelling en ordening van de bestanddelen – niet algemeen bekend of gemakkelijk verkrijgbaar is voor personen binnen kringen die zich gewoonlijk bezighouden met de desbetreffende soort informatie, (2) wezenlijk is, dat wil zeggen, belangrijk en nuttig is voor de productie van producten en dan ook een handelswaarde bezit, en (3) bepaald is, dat wil zeggen zodanig volledig beschreven is dat kan worden nagegaan of deze kennis aan de criteria van geheim-zijn en wezenlijkheid voldoet".*

De TRIPS overeenkomst is evenwel niet rechtstreeks van toepassing in het Belgische recht en de lidstaten zijn niet verplicht een van knowhow een exclusief intellectueel recht te maken.

Het voorstel van Europese richtlijn waarnaar de partijen verwijzen is een voorstel en dus nog niet van kracht. Het wordt om die reden niet in aanmerking genomen.

64489

Tot nog toe bestaat er in het Belgisch recht geen specifieke autonome rechtsbescherming van knowhow. Rechtsbescherming van knowhow moet derhalve via het gemeen recht afgedwongen worden. De onterechte vrijgave van knowhow vormt in die hypothese een fout, die hen schade berokkende (toepassing van artikel 1382 B.W.).

20.

Hiervoor werd vastgesteld dat de appellanten de databanken wederrechtelijk geheel of gedeeltelijk opvroegen en hergebruikten door ze over te maken aan HFT in China (toepassing van artikel 4 van de Wet Rechtsbescherming Databanken). Dit vormt een fout in de zin van artikel 1382 B.W.. Een normaal zorgvuldig persoon, in dezelfde omstandigheden geplaatst, vraagt en hergebruikt niet zonder toestemming de databanken of substantiële delen ervan met informatie die geheim was, wezenlijk voor UFT en bepaald. De drie appellanten begingen deze fout.

UFT toont evenwel niet aan dat de begane fout in hoofde van RFT te onderscheiden is van de eventuele contractuele fout die RFT zou begaan hebben en waarover een procedure in Nederland loopt.

21.

Een contractuele band met _____ en _____ of een andere rechtsgrond om artikel 1382 B.W. ten aanzien van hen niet toe te passen, worden niet ingeroepen of aangetoond.

Hiervoor werd vastgesteld dat zowel _____ als _____ de beide databanken van UFT minstens grote delen ervan, opgevraagd en opnieuw gebruikt hebben door deze zonder toestemming mee te delen aan een Chinese concurrent van UFT. Aldus is een deel van de knowhow van UFT - informatie die geheim, wezenlijk voor UFT en bepaald was - zonder haar toestemming verspreid.

Dergelijke praktijken in het handelsverkeer vormen een fout. hebben onzorgvuldig gehandeld door bedrijfsgeheimen en opgebouwde bedrijfskennis over te maken aan een concurrent.

22.

De e-mail van HuFong Technology (geciteerd onder overweging 10 hiervoor) laat toe te besluiten dat de overgemaakte informatie HFT toegelaten heeft vanaf een bepaald ogenblik zelfstandig, dit wil zeggen zonder UFT, te werken en haar activiteiten in het buitenland uit te breiden. HFT heeft aldus veel minder moeten investeren en heeft de investering van UFT gebruikt zonder deze daarvoor te vergoeden (stuk 5 van het dossier van geïntimeerde doet vermoeden dat de appellanten wel (ruim) vergoed werden voor hun praktijken).

PAGE 01-00000034012-0012-0016-01-01-4

64490

Het heeft ook de exclusiviteit, die UFT had, verminderd. Dit alles is ontegensprekelijk schade, veroorzaakt door de fouten van

Deze schade is reëel en concreet. Het is niet nodig te bewijzen dat UFT contracten aan derden verloren zou hebben om te kunnen besluiten dat er schade geleden werd. Het argument dat de gebruikte technologie in China goedkoper zou zijn, is niet ter zake. De argumentatie dat UFT Nederlands is en dat de technologie bij een Chinees bedrijf terecht gekomen is en dat de kans "a priori reeds zeer klein is dat zij effectief met elkaar in concurrentie zouden treden zelfs indien zij zich zouden richten op eenzelfde markt..." is algemeen en speculatief en niet ter zake, zeker niet in een geglobaliseerde markt.

23.

Het gevraagde stakingsbevel vormt een passend rechtsherstel voor de geleden schade.

Het dispositief van het bestreden vonnis is evenwel te ruim geformuleerd en wordt om die reden vervangen, zoals hierna bepaald. Bovendien is de toepassing van artikel 1382 B.W. in dit debat ten aanzien van RFT uitgesloten.

UFT stelde geen incidenteel beroep in tegen het bedrag van de schadevergoeding, dat de eerste rechter toekende, waar zij in het dispositief van haar conclusie vordert "het bestreden vonnis in zijn geheel te bevestigen". Ook in randnummer 68 van het motiverend gedeelte van de syntheseconclusie, vraagt UFT om de bevestiging van het eerste vonnis en schrijft zij dat het toegekende bedrag "meer dan naar redelijkheid verantwoord" is. Enkel onder randnummer 67 vraagt UFT een schadevergoeding van € 150.000,00. Aangezien UFT niet aangeeft dat de eerste rechter zich vergist heeft en op welke wijze het toegekende bedrag tekort schiet en gelet op de genoemde passages in dezelfde conclusie, geldt randnummer 67 niet als incidenteel hoger beroep.

Terecht bepaalde de eerste rechter de schadevergoeding met toepassing van artikel 12quater, §2 van de Wet rechtsbescherming Databanken ex aequo et bono toegekend.

In deze zaak is de publicatie een correcte maatregel, die bijdraagt tot het rechtsherstel. Ook dit onderdeel van het bestreden vonnis wordt bevestigd.

Kosten

24.

Op grond van de artikelen 1042, 1017 en 1022 Ger. Wb. worden appellanten tot betaling van de kosten veroordeeld. Het herschrijven van het dispositief neemt niet weg dat zij als de in het ongelijk gestelde partijen zijn te beschouwen, in de beide aanleggen.

De basisrechtsplegingsvergoeding bedraagt in hoger beroep € 3.300,00.

PAGE 01-00000034012-0013-0016-01-01-4

64491

OP DIE GRONDEN,**Het Hof:**

- verklaart het hoger beroep toelaatbaar, maar ongegrond;
- **bevestigt** het bestreden vonnis, **behalve** voor zover ten aanzien van RFT een buitencontractuele fout werd vastgesteld, behalve voor zover RFT tot het betalen van een schadevergoeding veroordeeld werd en **met dien verstande** dat het dispositief als volgt vervangen wordt:

“Verklaart de vordering van UFT gegrond in de volgende mate:

Zegt voor recht dat [redacted] en RFT een inbreuk hebben gepleegd op de sui generis databankrechten van UFT op de Schlick en SIPP Sprayer Test Databanken door delen ervan of het geheel op te vragen en te hergebruiken;

Zegt voor recht dat [redacted] een fout begaan heeft die schade veroorzaakt heeft aan UFT, door knowhow met betrekking tot de informatie in deze databanken op ongeoorloofde en onzorgvuldige wijze aan derden over te maken, waaronder de heer Antonus en HuFong Technology;

Beveelt de heer Roland Monstrey en RFT een einde te maken aan iedere verdere inbreuk op de sui generis rechten op de databanken Schlick en SIPP Sprayer Test en een einde te maken aan de wederrechtelijke verspreiding van knowhow van UFT met betrekking tot de informatie in deze databanken, op straffe van een dwangsom van 50.000,00 EUR per inbreuk en per dag, te rekenen vanaf de dag van de betekening van het tussen te komen vonnis, met een maximum van 500.000,00 EUR;

Zegt voor recht dat [redacted] een inbreuk heeft gepleegd op de sui generis databankrechten van UFT op de Schlick en SIPP Sprayer Test Databanken door delen ervan of het geheel zonder toestemming op te vragen en te hergebruiken;

Zegt voor recht dat [redacted] een fout begaan heeft die schade veroorzaakt heeft aan UFT, door de knowhow van UFT met betrekking tot de informatie in deze databanken op ongeoorloofde en onzorgvuldige wijze aan derden over te maken, waaronder HuFong Technology;

Beveelt [redacted] een einde te maken aan iedere verdere inbreuk op de sui generis rechten op de databanken Schlick en SIPP Sprayer Test van UFT en een einde te maken aan de wederrechtelijke verspreiding van knowhow van UFT met betrekking tot de informatie in deze databanken, op straffe van een dwangsom van 50.000,00 EUR per inbreuk

PAGE 01-00000034012-0014-0016-01-01-4

64492

en per dag, te rekenen vanaf de dag van de betekening van het tussen te komen vonnis, met een maximum van 500.000,00 EUR;

Veroordeelt tot het betalen van een schadevergoeding ten belope van 66.000,00 EUR meer de vergoedende interest aan de wettelijke rentevoet vanaf de dagvaarding tot aan de dag der algehele betaling;

Beveelt de publicatie van het huidige arrest in twee gespecialiseerde tijdschriften, naar keuze van UFT en dit op kosten van en RFT;

Veroordeelt en RFT tot de kosten van het beslag inzake namaak en van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding, aan de zijde van UFT bepaald op 479,38 EUR dagvaardingskosten, 3.300,00 EUR rechtsplegingsvergoeding, 11.785,40 EUR kosten voor het beschrijvend beslag inzake namaak en 4.820,00 EUR expertisekosten na tussenvonnis”;

- veroordeelt appellanten tot betaling van negen tienden van de kosten in hoger beroep en geïntimeerde tot betaling van één tiende van de kosten in hoger beroep, bepaald in graad van beroep op een rechtsplegingsvergoeding in hoofde van geïntimeerde van € 3.300,00.

64493

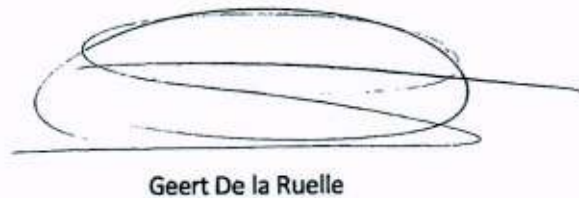
Aldus gewezen door de zevende kamer van het Hof van beroep te Gent, zetelende in burgerlijke zaken samengesteld uit:

Frank Deschoolmeester, raadsheer, waarnemend voorzitter,
Geneviève Vanderstichele, raadsheer,
Geert De la Ruelle, raadsheer,

bijgestaan door Kristoffel Goossens, griffier en uitgesproken door de voorzitter in openbare terechtzitting op maandag **tweeëntwintig september tweeduizend veertien**.

Kristoffel Goossens

Geert De la Ruelle

Geneviève Vanderstichele,

Frank Deschoolmeester

Eensluidend verklaarde kopie

art. Auteurswet 1886

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Gent, 25-09-2014

A handwritten signature in black ink, appearing to be "Kristoffel Goossens".

Kristoffel Goossens
griffier